

روح‌الله زابلی

عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله(عج)

کمال لطیفی قرمیش

کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی

چکیده

حوادث غیرمتربقه نظیر سیل، زلزله و جنگها از دیرباز در جهان وجود داشته و صدمات و زیانهای فراوانی را به جامعه بشری تحمیل کرده است. از حدود ۴۰ نوع بلای طبیعی شناخته شده در جهان، ۳۱ نوع آن تاکنون در ایران رخ داده و کشور ما را جزو ۱۰ کشور حادثه خیز دنیا قرار داده است.

در یک حادثه فاجعه‌انگیز که جامعه دچار آسیب می‌شود، ساختمنها و تجهیزات، فراوردها و مسیرهای اصلی و کلیه امکانات ضروری در بیمارستان باید فعال نگهداشته شوند، و بیمارستان باید قادر به ادامه فعالیت و ارائه خدمات برای بیماران بستری و حفظ و حراست کامل از سلامتی و جان پرسنل خود باشد. در چنین حالتی کارکنان بایستی آمادگی کامل و مؤثری داشته و بدانند که در چنین موقعیتی چگونه واکنش نشان دهند. ساختمنها و تجهیزات، فرآوردها و مسیرهای اصلی باید فعال نگهداشته شوند. بیشتر مسئولین بیمارستانی می‌دانند که چگونه برنامه‌های کاهش واژه‌های کلیدی: آسیب‌پذیری، بیمارستان، حادث را بصورت رسمی ترتیب داده و مستقر نمایند. با این حال بیشتر این برنامه‌ها در ارائه متغیرهای سازمانی و مدیریتی برای آسیب‌های شدید وارد به تسهیلات ناتوان هستند، که متأسفانه به این موضوع کمتر توجه شده است.

تویژه در مناطقی که مردم فقط به یک بیمارستان آمده و مهیا دسترسی دارند، اگر ارائه خدمات دچار اختلال شود، می‌تواند به بحران شدید بهداشتی منجر گردد. تجربه نشان داده است که طراحی و احداث ساختمنهای بیمارستان، همچنین بسط و توسعه و تغییر آنها در آینده،

بحث و نتیجه‌گیری:

مسائل فوق باعث شده‌اند که تدوین و استقرار برنامه‌های پیشگیری از حوادث و کاهش اثرات آنها در صورت بروز در بیمارستانها به منظور تقلیل آسیب‌پذیری این مؤسسات و بدلیل نقش بسیار حساس آنها در تأمین سلامتی و حفظ جان انسانها، از بعد مختلف مورد توجه قرار گیرند.

با تدوین و استقرار برنامه‌های مناسب و بازرسی و بازدیدهای منظم و نگهداری مطلوب می‌توان اطمینان حاصل نمود که تجهیزات کلیدی و اغلب پرهزینه بیمارستان قابلیت حفظ عملکرد مطلوب و منظم را خواهند داشت که در این مقاله به آنها پرداخته شده است.

حوادث غیرمتربقه

یک بیمارستان معمولاً با دو نوع فوریت خارجی و داخلی سروکار دارد که گاهی با هم رخ می‌دهند. بدون درنظر گرفتن نوع فوریت، بیمارستان باید توان ارائه خدمات خود را در کوتاه‌ترین زمان ممکن داشته و منابع انسانی و پشتیبانی خود را در جهت ارائه خدمات ضروری و مورد نیاز ساماندهی و هدایت نماید.

روش پژوهش: مقاله حاضر از نوع توصیفی است که به روش پیمایشی انجام گرفته است. هدف از تحقیق در این پژوهش شناسایی نقاط آسیب‌پذیر بیمارستانها در شرایط بحرانی است.

فعالیتهای حیاتی و کلیدی از قبیل ارائه کمک‌های اولیه، انتقال سریع آسیب‌دیدگان بوسیله آمبولانس یا سایر وسایط نقلیه و سفارش امورات عمومی در کل، باهم تشریک مساعی داشته باشند. بسیاری از مسائل یک بیمارستان از بعد سازمانی بدليل عدم وجود منابع کافی انسانی و مالی برای انجام وظیفه ناشی می‌شود. بیمارستان معمولاً با دو نوع فوریت خارجی و داخلی سروکار دارد که گاهی باهم رخ می‌دهند.

فوریت خارجی معمولاً در

اثر حوادت طبیعی، وقوع اپیدمیها و سوانح جاده‌ای گسترده بوجود می‌آید. یک فوریت داخلی نیز می‌تواند در اثر وقوع اختلالاتی در تجهیزات و فرایندهای داخلی بیمارستان رخ داده و باعث رکود فعالیتهای بیمارستان در یک یا چند سطح ارائه خدمت شود. بدون در نظر گرفتن نوع فوریت، مؤسسه باید توان

رفع نقايس خود را در کوتاه‌ترین زمان ممکن داشته و منابع انسانی و پشتيباني را در جهت ارائه خدمات ضروري و مورد نياز ساماندهي و هدايت نماید. برنامه بايستي قابل انعطاف باشد و روابط بين کلیه فعالیتها مشخص شده و خدماتی که در جريان فعالیتها استمرار دارند را پوشش دهد.

در یک فوریت خارجی مؤسسه باید توان تداوم فعالیتهای اساسی را حداقت سه روز بعد از وقوع حادثه در محل داشته باشد. در تعریف و تعیین فعالیتهای اساسی می‌توان گفت که بایستی ساختار تقریباً سالم باقی بیمارستان انجام خواهد داد.

مدیریتی، نقطه شروع بایستی مدیریت برقراری ارتباط بین بیمارستان و محیط آن، از جمله توافق ویژه با مؤسسات عمومی و عرضه‌کنندگان خدمات مربوط باشد. علاوه بر موارد فوق، اگر احتمال داده شود که شبکه‌های خارجی مورد استفاده عمومی در معرض آسیب قرار دارند، مسئولین بیمارستان باید درخواست نمایند تا تسهیلات از نظر آسیب‌پذیری خطوط اصلی برونی بمثابة بخشی از برنامه‌های کاهش آسیب‌پذیری

چرخش امور و نگهداری روزمره آنها به منظور پیشگیری مطمئن از عملیات بحرانی مثل خدمات اورژانس، تشخیص و درمان، جراحی، فراوردهای دارویی و انبار مواد غذایی، مسئله ضدغوفونی و پذیرش بیماران، ذخیره‌سازی یا بعضی نواحی دیگر که از دیدگاه مؤسسه در اولویت هستند، بایستی تحت اصول اینمی شدید قرار گیرند.

با بررسی و بازدیدهای منظم و نگهداری مناسب می‌توان اطمینان حاصل نمود که

تجهیزات کلیدی و اغلب

پر هزینه بیمارستان قابلیت حفظ عملکرد مطلوب و منظم را دارند.

با استفاده از اطلاعات جمع‌آوری شده می‌توان سطح قابل قبول میزان خطر را تعیین نمود. در خصوص آسیب‌پذیری سازمان و مدیریت تحلیل‌ها می‌توانند با یک بررسی مستقیم از تسهیلات و آماده کردن گزارش ارزیابی مقدماتی

که نواحی کلیدی را مشخص می‌نمایند. شروع شود که مستلزم بذل توجه و توأم بودن مطالعه‌ای در خصوص رویه‌های مدیریت، نقاط بحرانی آنها و انعطاف‌پذیری موقعیت‌های اورژانسی آنهاست.

ارزیابی و برآورد دقیق و مختصر سطح و نوع خطر و آسیب‌پذیری بیمارستان در مقابل حوادث طبیعی از وظایف مسئولین بیمارستان است. رویه‌های مدیریتی زیربنائی روی منابعی چون نظامهای اطلاعات و ارتباطات، سیستمهای تأمین و عرضه آب و فاضلاب و توزیع برق، اولین جنبه‌ای است که بایستی مورد ارزیابی قرار گیرد. برای تحلیل رویه‌های

چشم انداز مدیریتی:
اولین نگاه مدیریتی بایستی به ارزیابی مدیریتی پروسیجرهای زیرساخت‌ها باشد. سیستم تأمین آب و سیستم تأمین انرژی از مهمترین این پروسیجرها است. در زمان حادث غیرمتربقه ارزیابی سیستم‌های تأمین آب، برق و سوخت بستگی به انعطاف و مقاومت آنها دارد. نگاه کلیدی در این زمینه تمهد سیستم‌های جایگزین تامین آب، برق و گاز و سیستم‌های ارتباطی جایگزین است.

برای آسیب‌شناسی درونی و بیرونی بیمارستان بایستی مراحل زیر انجام گیرد:

- ۱- توسعه یک مدل ارزیابی بر اساس خط مشی‌ها و مدل‌های موجود
 - ۲- تأمین نیروی درمانی و مشارکت مهندسین و معماران در تدوین پلان‌های بیمارستانی و مناطق عملکردی
 - ۳- تحلیل و ارزیابی سازمان درونی و بیرونی بیمارستان و مقایسه با استانداردهای موجود
 - ۴- تدوین توصیه‌های عملی برای بهبود در عملکرد آسیب‌پذیری
- مناطق بحرانی (فرایندها، ساختمانها و تجهیزات)

یکی از مهمترین ابزارها و متدهای لازم در آسیب‌شناسی مدیریتی در بیمارستان، تدوین ماتریکس ارتباطات عملکردی در بیمارستان است. در این ماتریس ارتباط متقابل واحد‌های عملکردی در بیمارستان به ارتباطات کلیدی، مستقیم، غیرمستقیم و بدون ارتباط تقسیم می‌گردد.

بیمارستان در هنگام وقوع حوادث غیرمنتقبه.

تهیه Guideline های استاندارد و عملی برای پاسخ بیمارستان به حوادث غیرمنتقبه.

آسیب‌شناسی سازمان و مدیریت در بیمارستان:

یکی از راههای حرکت در راستای برنامه‌های بهبود مدام (CQIP)، دیدگاه جدید مدیریتی است که در این دیدگاه برنامه‌ها با دیدی جامعه‌نگر است. در دیدگاه CQIP اساس بر این است که منشأ بسیاری از مشکلات سازمانی سیستم و فرایندهای نامناسب است نه اشخاص. در یک حادثه، بیمارستان بایستی توانایی انتقال بیماران بستری و کارکنان و سایر بیماران را به یک محیط امن داشته باشد و این در حالی است که کارکنان در این موقعیت بایستی کارا و اثر بخش عمل نمایند. ساختمان، تجهیزات و امکانات و سایر خطوط حیاتی باید در این شرایط عملیاتی باشد. با این وجود برخی از بیمارستانها با آگاهی از این حقیقت مبادرت به تدوین برنامه تخلیه بیمارستان می‌نمایند.

نقاط آسیب‌پذیر سازمان و مدیریت در بیمارستان

نقص در هر کدام از حیطه‌های زیر می‌تواند در عملکرد بیمارستان در شرایط بحرانی محدودیت ایجاد نماید:

۱- فرایندها

۲- ساختمان ها

۳- تجهیزات

برای آسیب‌شناسی در حیطه سازمان و مدیریت بیمارستان از دو دیدگاه به موضوع نگریسته می‌شود:

الف- چشم‌انداز مدیریتی

ب- چشم‌انداز سازمانی

تجهیزات ماشینی هر چند تا حدودی کاهش یافته ولی فعال باقی بمانند. انرژی، ارتباطات و تأمین آب بایستی تضمین شده باشد. تخلیه‌سازی مجموعه فعالیتها و رویه‌هایی است که به منظور حفظ سلامتی و زندگی افراد از طریق انتقال آنها به نواحی با خطر پذیری کمتر صورت می‌پذیرد.

یافته‌ها:

مسلم است که بیمارستانها و مراکز درمانی به عنوان مهمترین مراکز صلاحیت‌دار برای مداخله مستقیم در چنین بحرانهایی برای نجات جان انسانها، از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند و اگر نتوانند نقش خود را در چنین موقعی بخوبی ایفا نمایند، افزایش قابل توجه مرگ انسانها و بروز بحرانهای بیشتر را بدنبال خواهند داشت که متأسفانه نه تنها بدلیل ناکارآمدی برنامه‌های ویژه و حتی فقدان آنها برای مقابله با حوادث در بیمارستانها در طول تاریخ چنین تجربه‌های تلخی مشاهده شده است، بلکه گاهاً به عدم مورد حملات تروریستی و... در جنگها و مخاصمات بین‌المللی نیز قرار گرفته‌اند. همین مسائل باعث شده‌اند که تدوین و استقرار برنامه‌های پیشگیری از حوادث و کاهش اثرات آنها در صورت بروز در بیمارستانها از ابعاد مختلف مورد توجه ویژه قرار گیرند.

۱۲ اهم اقدامات بیمارستان در مواجهه با حوادث غیرمنتقبه:

تعیین خط مشی بیمارستان در پاسخ به هر نوع حادثه غیرمنتقبه که پرسنل، بیماران، بازدیدکنندگان و یا اجتماع را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد.

تعیین مسئولیت‌های افراد و بخش‌های

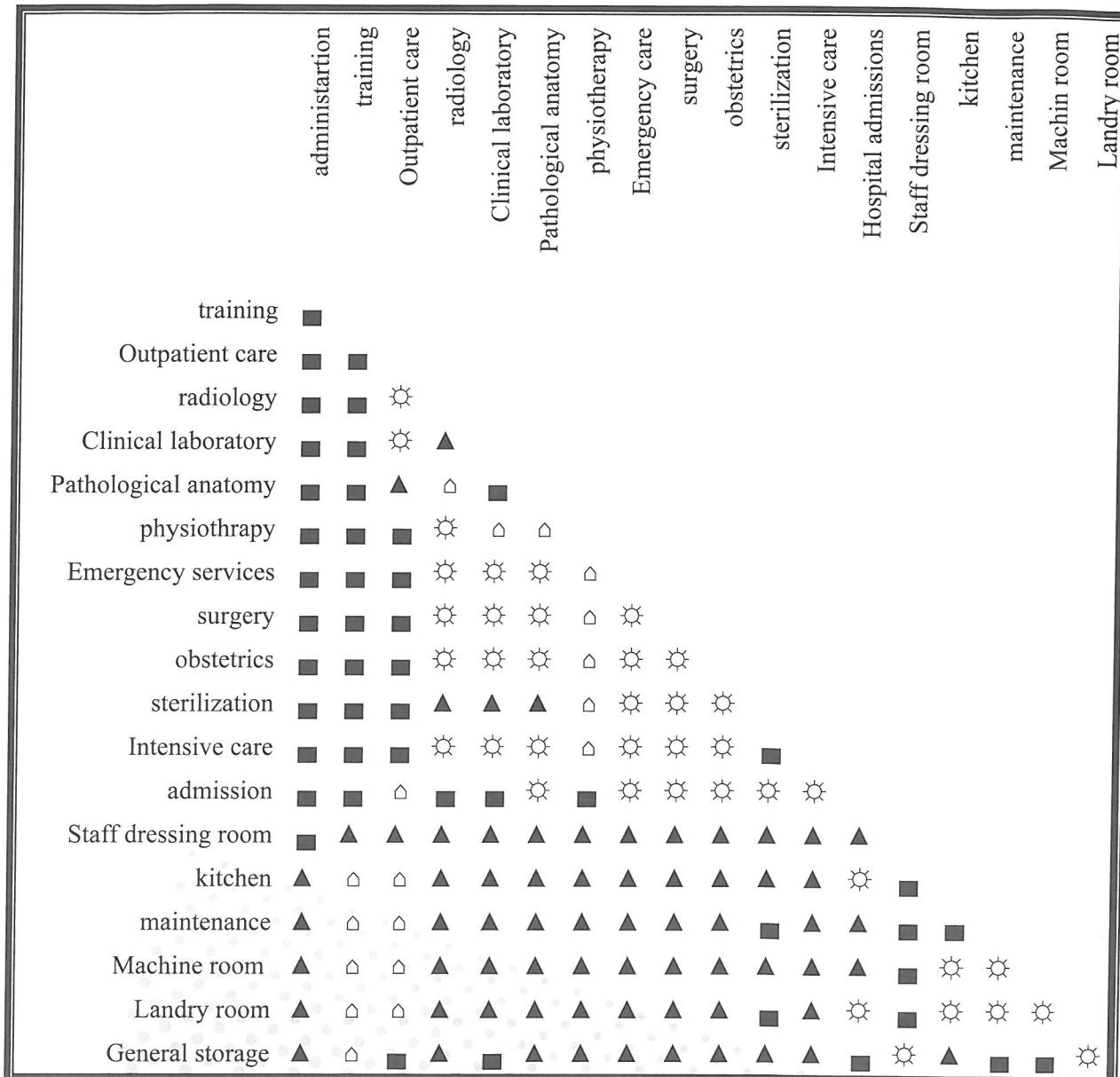
۳- تقسیم‌بندی بخشها با توجه به نیاز و در نتیجه سازماندهی مناسب مناطق عملکردی در بیمارستان

۲- تدوین برنامه عملی متناسب با ارتباط متقابل بخش‌ها در شرایط بحرانی

مزایای ماتریکس ارتباطات عملکردی در بیمارستان:

۱- شناسایی بخش‌های کلیدی و ارتباط متقابل آنان

تدوین ماتریکس ارتباطات عملکردی در بیمارستان در حوادث غیرمتوقبه:

● Key relationship

■ Direct relationship

▲ Indirect relationship

□ No relationship

چشم انداز سازمانی:
 موارد است. بیمارستان با دو نوع موارد از دیدگاه سازمانی بیمارستانها روزانه با مشکلات متعددی که با برنامه های نگهداری پیشگیرانه آنها مرتبط است روبرو می باشند.
 باشد. برای این منظور بیمارستان باید برنامه پشتیبانی از برنامه های تکنیکی را داشته باشد. برای این هدف اهمیت فعالیت های بدنی توجه به نوع مورد اورژانسی بیمارستان عمده بیمارستان از نظر سازمانی در شرایط ضعف مدیریت در اجرای استانداردهای نگهداری و کمبود منابع مالی از مهمترین بحرانی بایستی ترسیم گردد.

فعالیت های عمده بیمارستانی و اهمیت آنها در بحران

Clinical and support services	Importance in the event of an emergency
Trauma and orthopedics	5
Intensive care unnit	5
urology	5
Emergency care	5
Sterilization	5
Diagnostic imaging	5
pharmacy	5
nutrition	5
transport	5
recovery	5
Blood bank	5
Outpatient admission/consultaton	4
Pediatric surgery	4
laboratory	4
Laundry services	4
hemodialysis	4
Internal medision	3
administration	3
Respiratory medicine	2
neurology	2
Dental services	1
Therapy and rehabilitation	1
dearmatology	1

Scale of importance:

5:indispensable 4:very necessary 3:necessary 2:preferable 1:dispensable

حدائق بخش های ضروری بیمارستان در مواجهه با موارد بحرانی

۱۴

Patient care	Medical support	Institutional support
Emergency care	pharmacy	Command post
Calasification of patient	Clinical lab	Maintenance dept.
Immediate ambulatory care	imaging	Information services
Non-urgent care	morgue	nutrition
surgery	sterilization	supplies
recovery		Storeroom
Intensive care		communication

3- Emergency Preparedness and Disaster Relief Coordination program., Pan American Health organization, Regional office of the WHO. *Administrative and organizational Vulnerability* .(chapter 4) . Principles of Disaster Mitigation in Health Facilities . Washington . D.C., 2000 (pp:97 –111).

4-Internet Adress: <http://www.Prevention Consortium . org/files / mit3 . chapter4. pdf>

Koenig, Kristi; Dinerman, Norm, and Kuehl, Alexander. "Disaster

5- Nomenclature—A Functional Impact Approach: The PICE System,"

همچنین توانایی فضاهای دیگر برای تطابق سریع جهت ارائه خدمات فوقالذکر مورد ارزیابی قرار گیرد.
دسترسی به مجموعه‌های بیمارستانی و روابط بین فضاهای داخلی، از اهم موضوعاتی هستند که در طراحی بیمارستان باید مورد توجه خاص قرار گیرند.

Referces:

1-stewart,D., *Vulnerabilidad fisica y functional de hospitals en localizd os en zonas de riesgo sismico*. Volum 18(6),jun 1997

2- Zare . M.A. (*Disaster planning*) .first national Congress of health medication and Crisis Management in disaster incidents absdract book basij of medical society organization . 27 _ 29 may . 2003 . Tehran . Razi Confirnce Cinter.

(pp: 296 _ 297)

بحث و نتیجه گیری:

بر اساس یافته‌ها برای آسیب‌شناسی سازمان و مدیریت بیمارستان در حوادث غیرمتربقه باید تمهیدات لازم در موارد زیر به کار گرفته شود:

ارزیابی مخاطرات و برآورد آسیب پذیری
Assessment Hazard Identification
Vulnerability

تدوین ماتریکس عملکردی در بیمارستان درجه بندی فعالیت‌های عمدۀ بیمارستانی در حوادث غیرمتربقه برنامه ریزی برای فعالیت حداقل بخش‌های بیمارستانی در حوادث غیرمتربقه برای تجزیه و تحلیلهای داخلی و خارجی فضاهای یک بیمارستان از نظر عملکردی در هر دو شرایط معمول و بحرانی،

توجه به نکات زیر پیشنهاد می‌گردد:

تدوین و توسعه یک روش ارزیابی بر اساس شاخص‌ها و دستورالعمل‌های رایج و مدل‌های موجود و الگوهای مناسب، و تعیین اولویت‌ها براساس ملاحظات ضروری در خدمات کلینیکی یا پشتیبانی برای اقدامات فوریتی در فضاهایی که نیاز به ارزیابی دارند.

بکارگیری پرسنل گروه پزشکی و جلب مشارکت و هماهنگی آنها با مهندسین و معماران در برنامه ساختمان‌سازی و فرایند بازرسی ساختمان‌ها و تفکیک هر یک از فضاهای مربوط و استقرار روابط عملکردی و وظیفه‌ای فيما بین.

تجزیه و تحلیل و ارزیابی فضاهای داخلی و خارجی بیمارستان و مقایسه و تطبیق آنها با استانداردهای متداول و بهترین سبک‌های مورد استفاده.

توزيع فضا باقیستی براساس عملکردهای معمول و توانایی آنها برای پاسخگویی به نیازهای مهم و گسترده خدمات اورژانسی،